

## INNERLIJKE OF UITERLIJKE WAARDEN (STUDIEBIJEENKOMST)

14 maart 1962

Wij zouden van deze bijeenkomst gebruik willen maken om het een en ander te belichten. Want het is zeker dat er punten zijn waar u zich wel eens zorgen over maakt.

Het onvermijdelijke is dat u ook op deze wereld bent, er deel van uitmaakt u ook voor uzelf wel iets wil bereiken.

U weet dat het soms moeilijk is alles te begrijpen en alles in praktijk te brengen op een wijze dat er geen afbreuk wordt gedaan aan de regel waarin u meent de hoogst mogelijke bereikingen te kunnen verkrijgen. Een mens zoekt naar waarden die hij normaal in het leven zoekt. En als de mens naar waarden zoekt van geestelijke achtergrond, dan begint hij voor zichzelf zo iets heiligs te maken, een tempel op te bouwen, een heiligdom te betreden, het zij in de praktijk of in gedachten, waar hij zijn vertrouwen in kan stellen. Een groot gedeelte van de bevolking en van de organisaties twijfelen op den duur zelf wel aan deze grote woorden die er aan gehecht worden.

Enkele punten waar voor u waarde in ligt:

U kent in de wereld verscheidene tekens, symbolen. Het kruisteken bijvoorbeeld wordt onnoemelijk veel op deze wereld gedragen en ook wordt het in tekens vastgelegd. U hebt nog andere punten waar zeer vroom mee omgesprongen wordt, en als u als buitenstaander er even naar kijkt, staat u versteld dat er zo weinig van deze zaken uitgaat. U zou kunnen zeggen dat het zo weinig macht en kracht vertegenwoordigt. Daarom is het misschien aan te raden om te kijken hoe wij op dit ogenblik kunnen profiteren van iets dat nog niet zo direct gangbaar is.

Iets zeer praktisch dat u zelf kunt aanvoelen en ondervinden, waarbij u uw eigen wezen ietwat meer kunt belichten. Belichten is een goede uitdrukking want een mens draagt in zich Licht. Maar hij moet eigenlijk ook deze belichting in stand houden en hij kan ze heel wat hogerop laten gaan dan dat ze op dit ogenblik schittert.

Wij zijn stilaan in de tijd gekomen van Aquarius. Af en toe treedt er iets op dat schijnbaar vanuit de geest een zeer grote ontwikkeling zou meebrengen, en achteraf gezien wordt dat opgeslorpt door iets dat al bestaande is. Indien er een grote ontwikkeling bij te pas komt, - ik heb deze studies mogen meemaken - en voor u het nieuwe wil brengen (geschiedt dit; Red) op zo een wijze dat u zelf rechtstreeks de hand aan de ploeg kunt slaan.

Er zijn in deze wereld velen die heilige tekens gebruiken en er zijn er weinigen die daar iets mee kunnen doen. Vandaar dat de conclusie getrokken wordt in de stof dat er iets meer bij moet zijn. Het zou bijna zijn als bv.: Ik heb hier een zwaard liggen en het kan als een machtig wapen dienen, maar dan moet er nog een hand zijn die een soortgelijke trilling heeft, die daar mee om kan gaan, en wanneer het dan op de juiste manier gebruikt wordt, dan kan men pas spreken: "Pas op, daar is een zwaard!". En zo gaat het met alles.

Anderzijds, van het ogenblik dat het de mens boven het hoofd groeit wat hij ziet of wat hij maakt, dan staan we ook wel stilaan tegen de chaos aan. En dat is helemaal niet de bedoeling van de Schepper. Nu, indien een mens naar zichzelf kijkt, welke gewoonten hij heeft, zal hij zeker vinden dat hij zich ofwel gedraagt volgens zijn innerlijk bewustzijn, waarvan hij meent dat dit het juiste is, en dat hij anderzijds zijn gewoontes ongeveer gaat aanpassen aan de maatschappij waartoe hij behoort.

Men kan, indien men kortzichtig is, deze beide gemakkelijk in elkaar laten versmelten. Maar zulk een samensmelting gebeurt eigenlijk nooit zonder dat automatisch een strijd in het organisme zelf plaats vindt. Daarom is het 't beste te bedenken dat u niet direct zo gaat beantwoorden aan wat van u geëist wordt, en dat nu ook niet zo direct maar de eerste de beste impuls (uw gemak, of juistheid, of goedheid) belevenswaardig geacht moet worden. Men moet eens proberen van uit zichzelf iets te doen, een verandering in zichzelf aan te brengen.

Ons uitgangspunt zal dan ook zijn: "Mens, breng verandering en vernieuwing aan in uzelf".

Op het ogenblik zijn er in de kosmos grote wijzigingen aan de gang. Grote vernieuwingen en veranderingen zijn grotendeels al gebouwd. Dit is in de stof nog niet zo te merken. Maar toch,

omdat hetgeen dat leven betekent op deze aarde grotendeels geleid wordt door mensen die een bewustzijn hebben dat iets verder reikt dan het andere leven, en aan de hand van hun bekwaamheid daarin zeker niet over het hoofd mogen gezien worden. Gaat de mens die dus normale betrachtingen heeft, deze krachten, deze vernieuwing kunnen bereiken?

Hij gaat via zijn denken een rijkere bron aanboren die hem mogelijkheden geeft. Deze mogelijkheden zijn dan in het begin heel miniem. Die leiden tot niets anders dan erkenning van het voertuig waarin u zich bevindt. Maar, om deze voorbereiding te geven moet een mens eerst proberen aan te voelen waarom hij zich door enkele van zulke zaken getroffen voelt en waarom hij zich afgestoten voelt van, - of onverschillig staat tegenover - , weer andere zaken.

Er zijn bijvoorbeeld mensen die ziek zijn, die u kent. U bent direct bereid die ene mens bij te staan. Een ander iemand, eveneens ziek, een graad erger zelfs, en daar staat u onverschillig tegenover. U hebt zelfs nog de mening te zeggen: "Och, het is zijn eigen schuld!". Toch zijn het twee mensen die u allebei kent. Tot de ene bent u aangetrokken, tot de andere niet. Het zou de moeite waard zijn indien u eens naging bij de persoon waartoe u zich aangetrokken voelt, welke eigenschappen u daar constateert. Dan zult u merken dat er heel wat van uw karakters overeenstemt, dat hier als het ware een onbewuste binding is die u in staat stelt aan die persoon meer aandacht te geven. Aan de andere kant zult u bij de tweede persoon duidelijk het tegengestelde zien van wat u zelf in u draagt. Vandaar dat deze onverschilligheid optreedt en zelfs zegt: "Dit raakt mijn koude kleren niet!".

Indien u nu zelf iets wilt gewaarworden van deze binding die er bestaat, dan zou ik in de stof niet zoveel aandacht geven aan de reeks grote heiligdommen die er zijn. Ik zou de aandacht hoofdzakelijk gaan richten op mijzelf, en zou in de stof willen bereiken dat ik te weten kon komen, gewoonlijk door aanvoeling, wanneer er iets van mij uitgegaan is, iets dat de roos heeft getroffen. Dus recht in het doel.

U kunt bijvoorbeeld het volgende doen. Wanneer u in uw buurt gewoon maar iets wijzigt aan uzelf, bijvoorbeeld zo veel mogelijk mensen proberen te benaderen, te bereiken (want op een dode materie zou u ook invloed kunnen uitoefenen, maar dat zou u niet merken), u gaat de gewoonte aannemen eens vriendelijk goedenavond te zeggen, meer niet. Met mensen die je beter kent kun je een babbeltje houden. Ga niet zo maar aanklager spelen, beoefen gewoon bewuste vriendelijkheid. Dan ga je bemerken hoe de mensen daarop reageren.

Gaat u overdrijven, dan gaat men u natuurlijk vlug voor de aap gaan houden (als een aansteller zien: Red.). Maar u gaat dat bewust doen, u gaat welbewust deze mensen hun aandacht op uw persoon laten vestigen, door hen gewoon een goede avond te wensen. Wat speelt zich in deze kleine onbenullige "goedendag" af?

Op de aarde, in de mens, is het de gewoonte als men iets krijgt van iemand, dat men direct de onbewuste opmerking maakt: "En wat ga ik dan in de plaats moeten geven?". Dat is een proces, dat speelt zich in alle mogelijke lagen van de bevolking af. Dit verraadt dat er heel weinig vertrouwen is bij de mensen onder elkaar.

Indien nu echter niet beantwoord wordt aan dit idee van deze mensen aan wie u gewoonlijk een goedendag zegt dan gaat u een wijziging aanbrengen in hen wat hun mening betreft, u gaat ook een verstoring aanbrengen in hun gewoonte-denkpatoon, die beeldend zijn en een heel sterke astrale invloed hebben. Dan gaat u bemerken dat er zich iets wijzigt rondom u en zult u ook begrijpen en verkrijgen dat er ook mensen zijn die spontaan tegen u goedendag zeggen, maar die dit op hun beurt misschien ook anders een vorm geven waarbij er dan iets nieuws geboren wordt.

Deze punten buiten uw bereik zijn natuurlijk onzichtbaar, maar u kunt ze altijd via de gedachten van vernieuwing absorberen. U krijgt als het ware een dominante positie tegenover uw buurt.

Nu zult u zeggen, ja, maar er is gezegd, als ik iets doe moet ik het bewust doen, en dan mag ik dit niet tegen mijn zin doen. Dat is waar, om te weten de vrijheidsbeleving van mijzelf dat ik deze leer ken en aan de hand van mijn bewustzijn kan leren, maar het heeft geen zin om een vernieuwing aan te kleven, een vernieuwing is precies gelegen in een actie die van mij uitgaat. Ook tegen een principe dat ik normalerwijze zelf aankleef. Dus gooi ik het roer om en zeg ik: "Ik ga eens iets tegen mijn zin doen, maar ik ga dit bewust doen". Ik ga in deze bewuste handeling zeker niet naar mijn profijt zoeken, maar van het ogenblik dat ik zoiets doe, ga ik een gewaarwording krijgen, ga ik iets constateren, dit is onvermijdelijk. Nu kan ik het vastleggen. Ik kan daarover voor mij gewoon een tekeningetje maken. Ik ga bijvoorbeeld een actie beginnen

en ik neem papier. Ik teken er een vierkant op. Maar binnen in deze lijnen ga ik in mijn wezen het bewustzijn griffen van: "Ik ga vriendelijk zijn". Ik wacht af, en dan merk ik dat er ook veel anderen tegenover mij ook vriendelijk zijn. Nu zeg ik, halt, hier is iets van een weerkaatsing, ik ben begonnen met een kracht, een verhouding te scheppen, en deze verhouding keert tot mij terug. Dus is dit voor mij een bewijs dat als ik iets weggeef, dan komt het naar mij terug. Dan ga ik dat ook vastleggen, door in dit vierkant een cirkel te tekenen, zodanig dat ik vier hoeken verkrijg en dat de rand van de cirkel de andere lijnen raakt. Nu heb ik dus een cirkel met een vierkant daar omheen.

Nu is het eigenaardige dat als ik een kracht bewust van mij afgeef, en die kracht komt naar mij terug, dan moet die kracht geladen zijn met iets, maar met wat, dat weet ik niet.

Ik kan dat niet bepalen en ook niet met een regel vastleggen. Want deze kracht is ook afhankelijk van datgene, het gebrek, dat in mij nog leeft. Want, ik ben tenslotte pas begonnen, er moet nog heel veel geschaafd worden. Nu merk ik, op het ogenblik dat ik een andere levenshouding in mij krijg, een andere levensvisie, dat iets dat mij altijd waardevol geweest is nog wel mijn aandacht blijft behouden, maar ik begin dat niet meer zo eng te zien.

Ik ga dit optekenen. Zodra ik het opgetekend heb in mijn zegel, dan krijgt het voor mij waarde. Indien ik zoveel mogelijk aantekeningen kan aanbrengen in wat ik zelf beleef, zal geen enkel punt vanuit mijn wezen (waar tenslotte de belangstelling naar profijt uit verdwenen is) daarin nog een verstoring kunnen aanbrengen. En zo begin ik met alle mogelijke afgeronde belevingen op te tekenen. Ik kan die in verhouding zien aan de hand van een evenwicht dat ik ken, en zo meer. Dat is een begin. Wat heb ik dan gedaan en verkregen?

Ik heb eerst en vooral beantwoord aan een vernieuwing. Een vernieuwing die niet het oude verwerpt, maar die het oude gaat wijzigen, die iets gaat intensifiëren dat men bijvoorbeeld uit het oog had verloren. Of ik ga een scheiding die door het oude in het leven was geroepen terug (weer; Red.) samen brengen. En in mijn wezen zelf ben ik ook degene die profiteert van deze vernieuwende kracht, die positieve lichtende kracht, die op dat ogenblik kan gebruikt worden. Ik ga natuurlijk niet blijven sarren en op mijn eenvoudig en enggeestig standpunt blijven. Ik moet altijd de beleving van mijn zegel, de aflezing die ik vanaf het zegel door deze erkenning in mij terug laat opleven, laten werken. Dit ten dienste van het geheel, of van uw kring, of van uzelf, maar dan om een bepaald begrip te krijgen over waar we eigenlijk heen gaan, en wat we eigenlijk zijn, samen. Doet u dit zo dan zult u merken dat veel van wat u geleerd hebt u niet meer te pas komt, maar dat juist door het leren dat u gedaan hebt, het u nu mogelijk wordt een andere weg in te slaan.

Ik zeg de reden erbij. Het zou anders niet mogelijk geweest zijn het zo te kunnen ontdekken en het op die wijze te kunnen uitvoeren. Alles wat u doet heeft zijn betekenis, doe het dan bewust. Indien u echter iets bewust doet dient u er rekening mee te houden dat alles, elke kracht, elke beroering die u door uw daden in het leven hebt geroepen, dat u die normaal, zo doende, terug(opnieuw: Red) kunt opnemen. U zult uzelf ermee verrijken op een wijze die nu niet precies beantwoordt aan de eigenschap of regel van rijkdom die u op dit ogenblik in u draagt.

U begrijpt, als u dit zo doet, dat uw leven dan zin krijgt, dan kunt u op den duur zeggen: "Goed, ik constateer daar een feit. Ergens in mijn leven heb ik dit gedaan en ik heb dat als antwoord gekregen. Dus zijn deze twee punten gelijk in waarde. Ik kan alleen mijn wil richten waar het precies goed is, waar het precies voor mij het beste is, en dienstbaar maakt aan de hand van de beleving die ik heb, het bewustzijn dat ik eigenlijk draag en aan mijn zegel als het ware dat ik heb getekend."

Ik meen, als u dit zo ziet, dat er veel kan in (mee: Red) gedaan worden. Want het is niet het geval van: "Dat is zo, daar is een heiligdom, dat geeft krachten als ik nu maar eens wist welke woorden ik uit moet spreken, dan zou deze aarde wel sidderen".

Het is ook niet meer of en wanneer u gaat bewust worden of ingewijd, of wanneer u nu eens werkelijke erkenning gaat krijgen. Want de waarden die liggen in het willen krijgen van deze erkenning, die u op dit ogenblik bezit, zijn deze waarden niet. U zoekt als het ware in het duister; met de beste bedoelingen is het onmogelijk voor de mens krachten te leren kennen en te beleven, waarden die voor hem in feite niet definieerbaar, niet herkenbaar zijn. Het verschil dat u meent, dat een iemand iets beter kan dan de andere is te diep ingeworteld.

Vraag: U zegt dat het verschil te diep is ingeworteld, maar we ondervinden toch dat de ene mens meer begaafd is voor dit en de andere voor iets anders?

Antwoord: Dan gaan we eens begaafdheid napraten (bespreken: Red.). Want als ik ga stellen dat de ene meer begaafd is dan de andere, dan ga ik mijzelf een domper op de neus zetten. Ik ga gewoonlijk te laks zijn om iets zelf te proberen, of dat het niet deugt, uit angst natuurlijk dat ik dan toch al weet dat ik het niet kan, want de ander is meer begaafd.

Niet elke mens kan hetzelfde doen. Daar ben ik het met u eens. Bewust wel te verstaan. Onbewust kunnen de meesten hetzelfde. Van het ogenblik dat u rekening houdt met begeerte en angst, dan zijn we ongeveer van dezelfde maat (op hetzelfde niveau: Red.). Neem nu eens, u zegt, die is daartoe meer begaafd in dan een ander, en ik herken deze begaafdheid, dan moet ik toch tegelijkertijd in mijn wezen iets kunnen vinden waar ik zelf in begaafd ben. En indien de term "die is begaafd" de hoge toon aanslaat bij iemand (op iemand slaat; Red.), dan herken ik in deze uitspraak "die is begaafd" een zeer hoge krachtsverhouding. Iets dat normaal prettig moet aanvoelen, logisch, we streven immers positief te zijn. Anders zou u moeten zeggen, daar is de beul van Londen en die heeft er velen naar de andere wereld geholpen. Daar streven wij niet naar. Maar u, u gaat het zien als iets edels, iets dat u wilt presteren. Nu deze prestigekwestie gezien wordt in zijn geheel als begaafdheid, kan ik in mijn wezen iets vinden dat zeer zeker deze prestatie zal evenaren, mij op dezelfde trap zal doen staan.

Ik kan dit vinden in mij. Gewoonlijk kan ik dit met mijn persoonlijkheid niet zo maar accepteren, dit geef ik toe. Er zijn veel mensen die, om een voorbeeld te geven, nu met de auto rijden en die beter een stootkar (handkar: Red.) zouden nemen. En waarom willen ze geen stootkar? Omdat de burens zouden zeggen: "Die heeft zijn auto moeten verkopen, en nu rijdt hij met een stootkar naar de markt!". Het is een prestigekwestie die daarin meespeelt, maar dat is dus helemaal geen reden om te zeggen dat die man meer begaafd is dan jij. Ik kan mijn begaafdheid vinden in iets dat in mij ligt, dat mij past. En ik kan via mijn wezen, door de begaafdheid en de drang die ik op een positieve wijze leer krijgen in mij, door deze beweeglijkheid, zeker een begaafdheid bereiken, die een ander mens krijgt. Misschien iets meer geapprecieerd dan die van jou, maar die van jou is zeker even noodzakelijk. Dus ik ben het niet met het begrip "begaafdheid" met u zo maar eens.

Als we enkel het stoffelijke nemen, dan komen we niet ver. Want wij zijn hier bij elkaar, en ik ben daarnet met een theorie komen aandraven die meer tijd in beslag neemt dan de tijd die we in de stof hebben meegemaakt en die nog in de stof zal bestaan. Stof is vergankelijk. Een bewijs daarvan is ook dat velen slechts na hun overgang, pas dan beroemd, erkend worden. Vandaar dat begaafdheid in de materie helemaal niet past in een esoterische school waar min of meer eeuwige waarden aan het licht worden gebracht. En dan, in de stoffelijke zin, zal ik het misschien moeten afleggen. Als u dus zegt, in de stof, ben ik het helemaal niet met u eens. Goed, maar dan voor de stoffelijke uiting en erkenning die er in verscholen ligt. Er zijn er velen die begaafd zijn, zoals u zegt, zeer slim zijn, maar voor dwaas in een gekkenhuis zitten. De grens tussen die twee, idealist of idioot, is niet groot vanuit menselijk standpunt.

Neem, als ik in de materie zijnde, in een straat ben en het regent, en er zijn meerdere huizen in die straat en ik begin aan een deur te rammelen en die zit vast (op slot: Red.), maar ik blijf steeds maar op diezelfde deur bonken, dan heb ik toch weinig kans dat die opengaat. Dan doe ik er toch verstandiger aan van in de buurt te gaan kijken of daar ergens een deur open is. Dat is een principe dat u in de materie kunt uitvechten, maar dat niet meer opgaat in de Geest.

Opmerking: Ik heb het begrepen. Als men tegen een deur duwt en ze gaat niet open, dan niet blijven duwen, maar een andere proberen. Maar welke? De eerstvolgende?

Antwoord: Van het ogenblik dat u zegt, nu moet ik beslist door een deur heen, en u legt zich daarop toe, dan is het gemakkelijk. Maar zolang u zegt, ik moet door die deur daar, dan wordt het moeilijker u bij de hand te leiden en u ergens anders te brengen. Als het nu andersom lag, en wij u met een lichamelijke zwaarte konden aanpakken, dan zou dat kunnen, maar nu kunnen wij dat niet doen, het gekrijs zou enorm groot zijn.

Er zijn andere waarden, vrienden, en daar moeten we toch eens tussen uit komen (voor uitkomen; Red.).

## DE ENIGE WEG OM GOD TE ZOEKEN

Goedenavond vrienden,

Vanavond is het mij een eer u iets te komen vertellen, en er ontstaat een zekere grote drang in mij u dat plotseling in waarheid om te willen toveren. Maar toch, wij, of men nu in de sferen is of in de stof, wij zoeken toch naar een God.

Wij zien in deze God vanuit de geest iets dat leven, en kracht, en vreugde geeft, en een erkenning van het Zijn. In de stof zien wij deze God gewoonlijk als iets tot wie we bidden en smeken om iets te verkrijgen. Dat kan verschillend zijn. Lange tijd was de bereiking van mens en geest voldoende om tot een erkenning te komen van een bepaald liefdesaspect. Vandaar dat we zeggen, de Goddelijke Liefde, namelijk Onze Lieve Heer, was zo goed, was zo lief voor de mensen. Als u deze liefde kunt begrijpen, dan kunt u wonderen doen, kunt u verder leven en kunt u de eeuwige gelukzaligheid verkrijgen.

Ik geef het grif toe, met deze punten heb ik zelf het een heel eind geschopt. Maar er is meer. Nu is er zoveel gepraat over Jezus, over zijn lijden, zijn wonderen, zijn dood en opstanding. Als je nu de Paasvoorbereidingen bekijkt, de meeste annalen bekijkt die er op het ogenblik nog zichtbaar zijn (bestaan; Red.), dan zeg je: "Ja, het was me toch een treurig iets, en waartoe heeft het allemaal gediend?".

Zeker, veel woorden, uitspraken van Jezus zijn eeuwig en waardevol geladen met kracht. En als u het zelf niet meer kunt, en u doet het verder in Zijn naam, dan komt het misschien nog goed. Maar (voor wat betreft) de ziel eigenlijk, als wij nu eens even denken, dat Jezus op aarde is geweest, wonderen heeft gedaan, gesproken heeft over de Vader, gekruisigd is en dan ook opgestaan is uit de doden, en bewezen heeft dat hij verder leefde, dan verstout ik mij maar eens om buiten mijn gewoonte om te zeggen: "Welke zin had dit alles, dat dit gebeurde?".

Ik denk nu niet op dit ogenblik aan die God, die Liefde, alleen maar dat lief (-zijn; Red.), en dat krijgen, en dat goedschikse (goede; Red.) al van kinds af aan. Neen, ik wil dat afleggen. Ik wil tot een erkenning komen van iets dat IS, en dat voor iedereen mogelijk kan zijn.

En dan zo, mijn lieve vrienden: Als Jezus dan hier op deze wereld is, en hij zegt: "Mens, zie hier uw dienaar, ik ben de zoon des mensen", zouden wij dan dan niet de enige bereiking (einddoel; Red.) van ons wezen kunnen stellen? Zouden wij dan daar niet in kunnen vinden wat men zegt: "Dat is God". En hier is een waarheidsspreuk die ik u wil zeggen, en naar ik hoop, die u zult onthouden:

Want in de stof, het zich bewust zijn van eenheid, nu dit is de hoogste bereiking voor zij die in de stof zijn.

Vandaar dat Jezus de dienaar was, en dat u dat het beste ook zou wezen.

In deze wereld wordt dit genomen als dé Godsbeleving, de erkenning van éénheid, en dienstbaarheid tegenover deze eenheid.

Dit is de enige weg die nu vrij ligt om God te leren kennen.

En dan mag u geloven in hel of duivel, in hemel of geen hemel. Dan mag u geloven in sacramenten en al wat erbij hoort, dit kan voor u ten volle een weg zijn, maar dit kan u nooit of nimmer een godsbeleving zijn in de stof, en zeer zeker later niet in de geest. Dit is nieuw, maar dit is ook oud, want toen Jezus hier predikend rond ging, toen zei hij dit op zijn eigen manier tegenover deze onbeholpen mensen. Toen hij daarbij ook zei: "Wanneer men dit met het groene hout al doet, wat zal er met het dorre hout geschieden!".

Lag daar dan de bekentenis in van de erkenning van eenheid, en dat Hij dit voor de mensen wilde zeggen (duidelijk maken; Red.)?

Mens van de aarde, uw geest is gezonden om deze aarde tot God te brengen. Let daarop en geef uw aandacht aan de daden die u stelt in deze wereld, en wees uw God indachtig in uw daden.

En dit, mijn lieve vrienden, is de ENIGE WEG..... De enige weg die u nog kunt ingaan om zo vlug mogelijk tot de bereiking te komen.

En dat u dan zo goed mogelijk meewerkt, aan dit grote werk dat u nu nog niet weet (kent: Red.), en waarin ik en waarvan ik helaas niet zo veel meer deel kan aan hebben, door de verdeeldheid die onder de mensen heerst.

Maar dat u zo doende kunt meewerken, niet door uitbreiding in stoffelijke zin, niet door kerken te bouwen om er te prediken. Maar wel dat u miljoenen zielen die in het duister en de begoocheling zijn zult kunnen helpen, zij die nu op deze wereld leven, en ook na wat u noemt de dood, verder moeten leven en daar de duisternis kennen. Dat u dezen vrij zult helpen maken.

Dit is uw taak. Uw taak ligt dus niet in de stof alleen. U zult door de Goddelijke hulp gedragen worden in het werk dat voor hen, uw medemensen nodig is. Eenheidsbeleving, dienstbaarheid voor het AL, ontkenning van uw eigen dunk van goddelijke van uzelf. Want de enige weg van de waarheid, als de zuilen van het Licht de aarde beroeren, zal misschien de kerken niet wegvegen, maar wel zuilen van een andere geaardheid erin plaatsen, om de hemel te beletten in te storten.

Hiermede, vrienden, hoop ik dat ik u een dienst heb bewezen. Het is misschien niet op de manier die u gewoon bent. Zachtzinnigheid is goed, heel goed, en kan helpen. Maar er is meer nodig dan enkel een kruisje te slaan en te zeggen: "God, sta mij bij, ik kan niet meer."

Dieper moet het zijn, bewust van uw kracht. Geef deze kracht, die in u leeft, ten dienste van deze rampzalige wereld waar u aan verbonden bent en u volbrengt de taak van het Licht.

En al het andere dat u ooit leren zult, vrienden, nu en in de toekomst, zal alleen maar dienstig zijn om u deze hier verkondigde waarheid duidelijker aanneembaar te maken volgens uw denken, en misschien wanneer u niet meer verder kunt.

Ik dank u voor uw aandacht, en dat de Goddelijke hulp u op dit pad verder mag voeren. Wij zien elkaar misschien niet meer, maar horen, dat heel zeker, en dan zeg ik u tot de volgende keer. Gezegend in de Naam des Heren, Gods Goedheid en Kracht en Liefde, in de erkenning van uw Zijn.

Goedenavond.